

Множеството слѣзваше вече въ едно широко но неравно мѣсто полуосвѣтено въ което поради туй натрупването бѣ опасно за чловѣци не навикнали на силы и немилостивы блѣсканія. Съ сичко туй женитѣ и повечето съ сукалчета дѣца въ рѣцѣ смѣло си отваряхъ пѣтъ въ множеството, и виковетѣ имъ ту остры ту хулки размѣсвахъ са съ шалавитѣ и веселы вѣсклицанія на мѣжветѣ. Между толкози шумъ и глъчка различаваше са твърдѣ ясно гласътъ на една жена, която отъ излишна радость никакъ не обръщаше вниманіе на общата блѣскотня и тъпканица. — А. а! не ви ли казахъ азъ? тѣй говоряхе тя на ближнитѣ до нея, не ви ли казахъ че ще имамы една жертва за тигра и друга за лева?

Напредъ борцы юнацы
 Напредъ, напредъ съ маждрацы
 Съ гърды срѣщо гърды!
 Каква голѣма радость . . .
 Народътъ пѣленъ съ драгость
 На зрѣлище върви.

— Добра мома! извика Сосій.

— Да, рече малко завистливо младыйтъ художникъ, който са отличаваше по хубавитѣ кждърцы на косата си и щогодѣ благообразното си лице. Женитѣ сж луди за гладиаторытѣ. Тако ми Зевса! ако да бѣхъ робъ тосъ часъ быхъ са посвѣтилъ на туй знаніе.

— Наистина? рече Сосій засмѣвъ, стѣкый има свой вкусъ.

Множеството стигна вече до звѣтринеца, и понеже туй мѣсто бѣше твърдѣ малко и заради туй натискътъ и блѣскотнята бѣше десетъ пѣти по голѣма отъ по напредъ, за тѣзи причина и за отстркненіе на съко безчиніе стояхъ у входа двама прислужинины отъ Цирка които давахъ на посѣтителитѣ билеты за да влѣзватъ и не пуцахъ другы до като първитѣ не излѣзяхъ. Сосій като по снаженъ и силенъ и невъспиранъ нито отъ свѣненъ нито отъ страхъ сполучи да са намѣри въ числото на преднитѣ посѣтители.

Отдѣленъ съ този начинъ отъ по напръшныя си съсѣдъ художника той изведнажъ са намѣри въ една задушена и гореща атмосфера вѣтрѣ въ една ограда освѣтена отъ много свѣтилницы,

А звѣроветѣ които оыкновенно са държахъ въ особенны лжговища, сега бѣхъ наедно но отдѣлены единъ отъ другій чрезъ ѣка желѣзна рѣшетка.